

Cornwall 12/6 -23/6 2016

Söndag 12

Efter att Gunilla och Mia på Resia jobbat under helgen så lyckades de boka oss till London. På grund av pilotstrejken på SAS var det inte så säkert om vi skulle komma iväg över huvud taget. I stället för direktflyg till London fick vi ta omvägen via Wien och kom fram 10 timmar senare. Men några öl och en wienersnitzel och lite ”gilla läget –tänk” gick det bra.

Hotellet i London var trevligt.

Måndag 13

Vi tog tåget från Paddington station vid tiotiden mot St Ives.

Paddington

Efter ungefär 1½ timme smällde det till ordentligt och vi stannade. Det visade sig att tåget kört på ett nedfallet träd och fick till slut sakta backas tillbaka. Ingen skadad i alla fall.

i väntan på nytt tåg

Nästa tåg var redan fullt och det var helt packat ner till St Eart där vi bytte tåg och

kom till slut fram till vår B&B i den lilla fiskestaden St Ives.

Jag hann precis se de sista 10 minuterna av Sveriges match mot Irland.

St Ives är en konstnärstad dit massor av turister drar över dan. Vi tog en fish and chips och gjorde en liten stadsvandring. Branta backar och stor skillnad på ebb och flod.

ebb

flod

Gråtrutarna var närgångna och folk som inte höll sin glass nära kroppen blev rånade.

gråtrut

Havssulor flög i viken och ett par *skärpiplärkor* höll till vid hamnpien.

Tisdag 14

Det engelska vädret var som vanligt d v s lite av varje med mer eller mindre regnande. Så var det varje dag. Vi gick norrut mot Lelant Saltings och tog sen tåget tillbaka. Härlig promenad. Backigt så det räckte, men det skulle alla vandringar visa sig vara, inte mer eller mindre utan mer eller mycket mer. Vi hade picknick med härlig Atlantutsikt.

Ett par *svarthakade buskskvättor* hade bo i närheten. I havet sågs *sulor* och en *smålom*. Vanliga fåglar i princip överallt var *gärdsmyg*, *hämpling*, *järnsparv*, *steglits ringduva*, *koltrast*, *hämpling*.

Vi hittade en pub med det fantastiska namnet Badger Inn, d v s grävlingsspuben och som medlem i det illustra sällskapet ”Grävlingarna” måste man så klart ha en bira där.

grävlingsspub

Vid Lelant Saltings när vi väntade på det lilla tåget som skulle ta oss tillbaks hade vi en fin utsikt över floden Hays delta. Ett tiotal *silkeshägrar* (hade sett flera från tågfönstret; en art som verkligen koloniserat de engelska öarna de senaste åren) samt en *skedstork* gladde särskilt. Skedtorken är numera en sällsynt engelsk häckfågel. Några *gravänder* med ungar och resans enda *skrattnås* kryssades också.

Vi tog en repa nere i byn och åt på samma restaurang som dan innan. Ett museibesök på byns museum, drivet av några entusiastiska tanter som bjöd oss på inträdet.

Onsdag 15

I regnet tog vi bussen (som det regnande in i) till Zennor, där vi gick in i kyrkan. Ner vandringen mot Zennors Head och tillbaks samt tog en fika på puben.

Zennors head

Vi tog inlandsstigen tillbaka till St Ives. Det tog sina modiga 4 timmar . Sista biten gick vi ner och anslöt oss till kustvandringen. Vi fikade *svarthakade buskskvättor och ängspiplärkor*.

På kvällen ner på byn igen och vi delade på ett stort fat med havsdjur.

Torsdag 16

Jag tog en promenad ner till livräddningsutkiken längst ut på St Ives på morgonen. Satt bekvämt på det gamla kanonfästet från 2a världskriget och spanade på nån enstaka *havssula och stormfågel* som flög förbi.

Vi tog adjö av våra värdar och blev skjutsade till St Mawes på sydsidan av Cornwall. Ett fint boende här också dock lite liten säng för oss storväxta.

Vi gick en tur runt byn. Eva gick in i den gamla befästningen. Fruktansvärda backar. På ett ställe stod att lutningen var 33%!

Vi tog en fantastisk hälleflundrarisotto på puben där vi kunde se England – Wales. Inte så upphetsad stämning precis. De som satt bredvid oss tyckte den viktiga matchen var i morron då England skulle möta Australien i nån rugbyfinal.

St Mawes

Fredag 17

Vi tog den lilla ”färjan” över till Place. Det var bara vi och skepparen på båten. Framme i Place tog vi naturligtvis och kollade den lilla kyrkan på platsen innan vi gick kustvandringen ut till St Antonys Head.

skyttegrav

Här fanns en stor befästningsanordning från kriget där man tog bäring på alla tyska fartyg i sikte så kunde man skicka koordinaterna vidare till de stora kanonerna. Vi gick längs skyttegravarna och hittade plötsligt ett fågelgömsle. Några skådare visade på ett bo med 2 nästan flygga *pilgrimsfalkar*.

Vandring fortsatte med hänförande havsutsikt. På ett annat ställe sågs *tornfalkar* mata 4 ungar i ett klippbo.

Vi var rätt trötta när vi kom tillbaka till färjan och vid landningen vid St Mawes spurtade jag till rummet, lagom för att se andra halvleken av torskmatchen mot Italien.

Vi åt en god middag på vår favoritpub.

Lördag 18

På morgonen tog vi den lite större färjan till Falmouth där det var en shantifestival.

The

Porthsmouth boys

Innan dess en tur på Marinmuseet. Vi kollade på flera shantygrupper och jag kunde sjunga med i en hel del. Färjan gick tidigt hem. Eva knallade en kvällstur och vi möttes nere i hamnen för en titta-på-havet-stund.

Söndag 19

Efter frukosten blev vi skjutsade till Linevet, en timmes bilresa nordväst om St Mawes i inlandet. Där möttes vi av en halvgalen och stressad inn-ägare som absolut inte väntade oss på förmiddagen. Ganska otrevlig faktiskt. Vi flydde och tog en vandring söderut utmed Saints Walk. Uppåt, uppåt och på bilväg. Inte riktigt vad vi hoppats på. Jag var rätt slut efter 2½vandring så jag väntade medans Eva klättrade upp på Hermans Thor, en häftig utkikspunkt.

Vi blev något mer vänligt behandlade när vi kom tillbaka på kvällen. Fina rum och den lokala puben var känd för sin fina mat och jag kunde äntligen få en stek-pie.

Måndag 20

Vi kände vi skulle fixa tågbiljetten hem så det inte skulle strula nått på vägen hem i alla fall. Bussen tog oss till järnvägsstationen i Bodmin, vilket visade sig vara en museeångtågbanan och inte alls stambanan. I väntan på ny buss som skulle ta oss till Bodmin park, den riktiga stationen hittade vi ett gammalt krigsmuseum befolkat av några vänliga tanter som bjöd oss in gratis. England har varit i många krig kunde vi konstatera.

Ute i Bodmin Park fixade vi biljetter och vi hittade en fin vandring från stationen upp

till det häftiga slottet Lanhydrock. I bäcken sågs en *strömstare* och hela vägen tjippade *granssångare och, gärdsmygar och järnsparvar*. Mycket folk, men bra gjort. Det var precis som i Downton Abbey.

Lanhydrock

Vi strosade lite i blomsterparken innan vi knallade tillbaks och tog bussen tillbaks till Bodmin. Vi hittade ett nytt krigsmuseum skött av gamla tanter där vi inte heller behövde betala. De var glada för besök och särskilt från Sverige, home of ABBA. De blev imponerade av att jag sålt fåglar till Benny Andersson....

Tillbaks i Linivet tog vi en fish and chips och satt sen i loungen på vårt värdshus och kollade på England mot Slovenien. Jag var lite tagen av tagen så jag gick upp på rummet medans Eva satt och stickade i baren. Slutdebatten om EU var mer underhållande och bra än matchen

Tisdag 21

Vi blev skjutsade av vår underliga men ändå serviceminded värd norrut för att gå pilgrimsleden tillbaks till Linevet. Under resan pratade han hela tiden om varför Storbritannien skulle lämna EU. Samma reaktionärer, främlingshatare och politikerföraktare där som här.

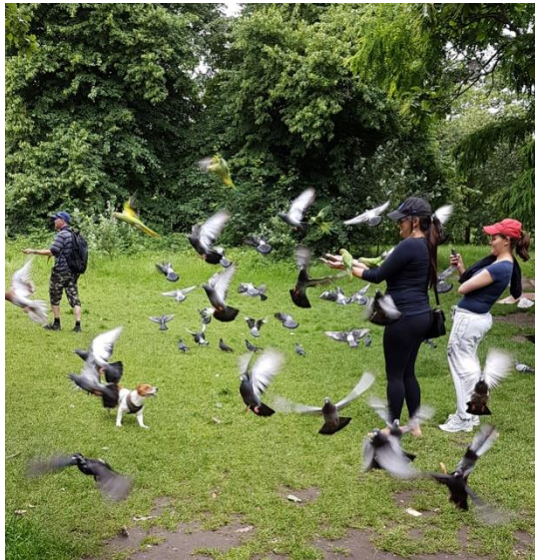
Vandringen var storartad. Visserligen på en knappt utmärkt led och med en värdlös karta men det var verkligen så här vi tyckte engelsk landsbygd skulle se ut. En vandring på 6 timmar men allt gick fint och middagen på puben med havets läckerheter gick inte av för hackor.

Onsdag 22

Vi tog en taxi till stationen och kom denna gång utan missöden till Paddington. Vi fick checka in på en gång och kunde utan packning ta en promenad genom Kensington Gardens till Victoria Albert museum som var vårt mål. Vi käkade på museirestaurangen och kollade sen på samlingarna. I alla fall Eva. Jag satt mest. På kvällen laddade vi för Sverige- Belgien matchen. Trist historia den också, eller resultatet var trist matchen rätt bra.

Torsdag 23

Vi tog en morgonvandring genom Kensington Garden och Hyde Park. Parkerna är fulla av halsbandsparakiter. En enorm ökning av denna kanske invasiva art de senaste åren.

Detta var den stora röstningsdagen. Inga köer direkt däremot propp i tunnelbanan. Det hade varit kraftigt åskväder under natten och ett par av linjerna var stängda på grund av översvämning. Vi tog oss ut till Heathrow, käkade lunch och landade så småningom på Arlanda.

Nicke Helldorff

gäss
duvor , parakiter och

